

Slim?

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

'Accountants betrappen op nieuwe zaken zie ik niet zo snel gebeuren.'

Laatst ben ik naar een voetbalwedstrijd geweest. Niet zozeer vanwege het voetbal, dat is immers maar een dom spel. Bijna twee dozijn (naar ik aanneem ook geestelijk) volwassen mannen rennen als een idioot achter een stukje leer aan. In eerste instantie willen ze dit van de anderen afpakken, op het moment dat ze het leer in bezit hebben, schoppen ze dit naar een lid van het andere team toe. De logica ontgaat mij volledig, maar dit spel kan volledige volksstammen aan de buis gekluisterd houden.

De reden dat ik daar was, was het opdoen van praktische EHBO-ervaring.

Het grote voordeel van het oefenen op voetbalpubliek is namelijk dat het niet erg is als het misgaat. De maatschappij zal daar toch niks aan missen. Dit bood mij meteen een prima gelegenheid om de mensenmassa te bestuderen.

Op basis van het geluid van de tribunes is goed te volgen of het spannend begint te worden. Waarom het spannend wordt, is mij elke keer nog ontgaan. Een aantal malen ontstaat zelfs gejoel zonder enige aanleiding. Blijkbaar een kwestie van de massa volgen zonder zelf na te denken.

Over het algemeen worden accountants gezien als intelligente mensen.

Volledig contactgestoord, maar wel slim. Dat zegt waarschijnlijk meer over de anderen dan over ons. Volgens mij zijn accountants helemaal niet zo slim.

In veel zaken zijn accountants net voetbalsupporters. Accountants betrappen op nieuwe zaken, zie ik niet zo snel gebeuren. Pro-activiteit van accountants uit zich alleen in het reageren op al in gang gezette acties. Alleen op directe prikkels wordt gereageerd. Die actie beperkt zich dan ook nog eens tot de mogelijke interpretaties en niet tot daadwerkelijk nieuwe ideeën. Volledig vanuit het niets iets bedenken, gaat de accountant boven zijn pet. Meestal wordt iets pas interessant als dit al door een grote groep is opgepakt. Procedures worden gevolgd, maar niemand weet meer waarom.

Aanpassen aan de omstandigheden gaat ons steeds moeilijker af. We leren een trucje. Snappen waarom een trucje uitgevoerd moet worden, is onzinnig. Het is immers al bedacht en voorgeschreven. Hoewel het lijkt op domheid, kan het ook simpelweg desinteresse zijn. Een gebrek aan interesse voor het inhoudelijke deel van ons vak.

Alles moet meteen leiden tot een opbrengst. Nieuwe dingen kosten tijd, tijd die geïnvesteerd moet worden. Investeren is blijkbaar alleen interessant als het ook direct leidt tot opbrengsten.

Alleen jammer dat we zo wel achter de feiten blijven aanlopen.

Staat de accountant straks buitenspel?